

מילים וצילומים סיון אסקיו

כוכבת שביט

היא לא עושה פרויקטים אם אי אפשר להרוויח מהם. המוצרים שעליהם היא ממליצה, הופכים מיד ללהיטים. קוראיה רואים בה מקור השראה. עם המעבר לביתה החדש שבעמק, גורו הלייף־סטייל קרן שביט מגלה מהי נוסחת ההצלחה להגשמת חלומות, ואיך הופכים לימונים לא רק ללימונדה, אלא ללימונצ'לו

היא מצלמת וכותבת על כל מה שטוב ויפה בעיניה. באמצעות הבלוג, שהחלה לכתוב לפני ארבע שנים, פילסה שביט דרך לליבן של הרבה נשים, רובן מאמצות מוקדמות של טרנדים, מעצבות פנים, מעצבות אופי נה, מעצבות מוצר, אדריכליות, יוצרות, בלוגריות, עיתונאיות ונשות תקשורת. הבלוג, שילוב של יומן אישי ומקצועי, הפך את שביט למקור השראה, מודל חיקוי נגיש ואותנטי לקהל עצום של קוראות המזדהות איתה. כשהיא מזהה מוצר או מעצב כ"טוב ויפה" בעיניה, היא כותבת עליו בבלוג. מספר פעמים בשנה היא מרכות את המעצבים שאת עבודותיהם אהבה לאירועים בשם "קולאז' Sale", שהם למעשה מכירות קונספט חוייתיות, המכנסות בכל פעם כ־25 מעצבים, ויפה בעיניה.

אם צריך להגדיר אותה במשפט אחד, זה יהיה: קרן שביט היא מעצבת, יזמית, בלוגרית עם עדת מעריצים, מובילת דעה ויוצרת טרנדים. אם צריך למצוא מקבילה מהעולם לקרן שביט, הרמות הראשונה שעולה בראש היא מרתה סטיוארט, אבל בגרסה צעירה ומשחררת יותר, מינוס הבלונד. קרן (שחם) שביט מעצבת קולקציית ייחודיות שנושאות את שמה או את חותמה, החל מתכשיטי וינטג', גלבויות פרחוניות לנשים ולילדות, קו מוצרי טקסטיל לבית, ועוד. את מוצריה היא מוכרת בחנות המקוונת שלה ובאירועי מכירות המתפרסמים מפה לאוזן, שהיא מפיקה בעצמה. המוצר הכי מוכר ומזוהה עם שביט הוא הבלוג "טוב ויפה", שבו

קרן שביט ליד הבית. "החלום הוא המצפן שמכוון את הדרך" משמאל המטבח החדש. "זה היה אתגר לא קטן להגשים חלום תחת תקציב, אבל זה בהחלט אפשרי, ואפילו היה מאוד מוצלח ומהנה"

בלוקיישנים שונים ובקונספט שונה. אם צריך לעמוד על סוד ההצלחה של שביט ולתאר את יתרונה על פני בלוגרים אחרים, המפתח הוא ביכולת שלה לתרגם תוכן למכירות. היא כותבת תוכן איכותי, המשקף את טעמה האישי, בחירותיה הפרטיות וסגנון חייה. הבלוג שלה מצליח ליצור הד אדיר ברשת, מעודד לפעור לה ומשפיע על החלטות קנייה, כשהוא מתורגם באופן ישיר ומהיר ל"דרישה מלמטה" ולמכירות שיא של המוצרים שהיא בוחרת.

היא נולדה וגדלה ברחובות. בילדותה חשבה שתהיה ציירת כשתגדל, ובגיל 12 הבינה שייעודה הוא בתחום העיצוב. בגיל 25 סיימה בהצטיינות לימודי עיצוב במכון הטכנולוגי בחולון, ומאז עסקה בתחומי עיצוב שונים ומגוונים. במשך ארבע שנים עבדה עם אלקי ג'ייקובס בעיצוב אירועים, ושימשה כמעצבת הראשית בחברה, שנחשבת עד היום כמובילה בתחום. לאחר גירושה ובעקבות מות אביה לקחה על עצמה, ביחד עם אחיה, את העיסוק המשפחתי. לאחר שנישאה לעידן, פרשה מעסקי המשפחה והקימה סטודיו לעיצוב בסמוך לביתה במזכרת בתיה. לזוג נולדו שתי בנות, עלמה (6) ונגה (3). לאחרונה עברה משפחת שביט לביתה החדש בהרחבה של קיבוץ גבת, שבעמק יזרעאל. בשלב זה מוכן ומוזמן המטבח, שמעיד בריוק מירבי על הערפור תיה וטעמה העיצובי של בעלת הבית.

שלב האמונה

מה המוטו שלך בחיים?
 "תעשי רק מה שאת אוהבת. אל תנסי להיות מישהי אחרת. תדאגי שאנשים אחרים ידעו מי את באמת, וכך האנשים שירצו בקרבתך יהיו אלו שאוהבים אותך באמת, בריוק מי שאת".
 ומה המוטו שלך בעסק?
 "העסק שלי הוא חלק בלתי נפרד מהחיים. תתפרנס רק ממה שאת אוהבת".
 מה הפילוסופיה שמניעה אותך?
 "תבחרי טוב, תעשי טוב, יהיה טוב".

שלב הפעולה

איך את בוחרת את המיזמים שלך?
 "לפני שאני מחליטה אם להתחייב לפרויקט חדש, יש שלושה פרמטרים שאני בודקת:
 1. האם זה מלהיב ומעניין אותי ברמת העניין האישי?
 2. האם זה רווחי? כי אם זה משהו שלא יפרנס אותי, או מבחינתי זה נחשב כתחביב.
 3. האם זה כובל אותי? החופש הוא עבורי מצדד הכרחי. חשוב לי שבכל שלב נתון אני אוכל להתוות את הדרך, להי

ציב מישהו שיעשה את העבודה במקומי ולהתפנות למיזמים הבאים".
תני טיפ לבלוגרית מתחילה.
 "לכתוב בכנות, להתנסח בריוק באופן שבו את מדברת, לא לנסות לשאול והות אידילית של רמות בריונות, אלא לה יות אותנטית. מי שלא יאהב אותך הוא לא הקהל הטבעי שלך, ומי שיתחבר אל התכנים שלך, יעשה איתך דרך ארוכה. אל תזייפי, הסייסמוגרף של הקוראים רגיש מאוד לזיופים. הישראי נאמנה לעצמך וכךך תרוויחי את נאמנותם של קוראיך".

תני טיפ למעצבת מתחילה.
 "הייתי אומרת לה לחלום. לחלום ממש, באופן אקטיבי, להשקיע זמן במודע ולדמיין את החיים שהיא הייתה רוצה לחיות. בלי מעצורים של רציונל, בלי מגבלות טכניות או אחרות. חשוב שתברר עם עצמה, שהחלום שהיא חולמת הוא אכן שלה, משקף את תשוקותיה ורצונותיה של אחרים. חשוב שתמשש את הרופק של התשוקות שלה ורק משם, מהמקום המחובר והמודע הזה, תצא אל המסע המתגבר. החלום הוא המצפן שמכוון את הדרך".

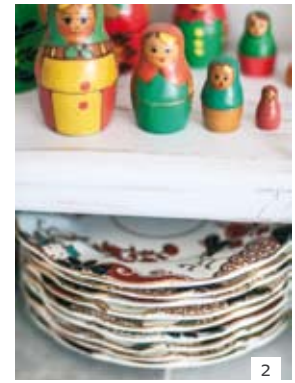
איך התחלת את העסק? מה הנחה אותך?

"הקמתי סטודיו ודימייתי אותו בעיני רוחי לאי כודר, השוכן בלב אוקיינוס (המסמל את השוק). מהר מאוד הבנתי שאם אני רוצה להתקיים, אני צריכה לדירוק חכה (רעיון/מיזם) ולדוג. בכדי להיות בטוחה שיהיה לי ממה להתקיים, ראגתי להשליך 20 חכות, לא אחת, ולזרוק אותן למים. בזמן שהחכות במים אני יושבת ומחכה, אלא מסתובבת בין החכות ובודקת אותן. אם אני רואה חכה שלא מניבה, אני מקפלת אותה ללא סנטימנטים, גם אם זה המוצר הכי מדהים שיש".

שלב החזון

איזה חכות את זורקת עכשיו למים?
 "ב-2012 סיימנו לבנות את הבית שלנו, הגשמנו חלום ועברנו לגור בהרחבה של קיבוץ גבת בעמק יזרעאל. השנה אני כותבת בלוג נוסף, בשם 'העמק הוא חלום'. בכל תהליך הבנייה, צעד צעד, ממקום מאוד אישי - ההתלבטויות שלי כמעצבת, כאמא, כמארחת ובכל תפקיד אחר שאני לוקחת על עצמי. הבלוג הזה נכתב כמו ספר מסע, והוא עומד לעלות לאוויר ממש בקרוב. אני מתכוונת לשתף בו את כל השאלות, הלבטים והבחירות שהעסיקו אותי במהלך הבנייה, בתקווה לסייע לכל מי שנמצא בשלב הזה בחייו, או עומד לממש רכישת דירה או שיפוץ. זה היה אתגר לא קטן להגשים חלום תחת תקציב,

קרן שביט עם בתה. "החיים שלי מלאי הפתעות. אני מניחה שאני עומדת להפתיע אפילו את עצמי"

"מהר מאוד הבנתי שאם אני רוצה להתקיים, אני צריכה לזרוק חכה (רעיון/מיזם) ולדוג. בכדי להיות בטוחה שיהיה לי ממה להתקיים, דאגתי להשליך למים 20 חכות, לא אחת. אם אני רואה חכה שלא מניבה, אני מקפלת אותה ללא סנטימנטים, גם אם זה המוצר הכי מדהים שיש"

מלאי הפתעות. אני מניחה שאני עומדת להפתיע אפילו את עצמי. לא מגבילה את עצמי לשום תחום, אבל אני מוכנה להמר שאני אעשה משהו שאהנה ממנו".
בריעבר, היית עושה משהו אחרת?
 "מאוד קשה לי להודות בטעויות, כך שאני מניחה שהתשובה הטבעית שלי תהיה 'לא'. אני מאוד מאושרת ושלמה עם עצמי במקום שבו אני נמצאת היום, ולא הייתי משנה או מחליפה אפילו דבר אחד. אני חיה את החיים שלי בעוצמה והם רצופים בחוויות וברגשות. תמיד השתדלתי לגייס את היצירתיות שלי, ולהפוך לימון לא רק ללימונדה, אלא ללימונצ'ו".
 לחיים! ■

אוספים שונים של כלי זכוכית, קומקומי פורצלן רוסי, מפוח "טקסטיליה" ועוד חפצים במטבח של שביט, משמשים עבורה מעין לוח השראה פיזי, גדול וחי:
 [1] הכיסאות סביב השולחן נאספו מרחובות של ערים שונות
 [2] בבושקות מחנות יד שנייה בגדרה. שביט: "אהבתי את הצבעוניות, החריטות ואת הדיוק בפרטים הקטנים, ויותר מהכל אהבתי את הפנים הטובות שלהן. קשה למצוא בבושקות עם פנים נעימות"
 [3] "השיכון ההולנדי" של שביט. אוסף של בקבוקי משקה שהוגשו במחלקה הראשונה של KLM